

דברי הכפר

מהסס קמעה, מבוש משהו, אך עקבי בפסיעותיו - מציץ אלינו
בחימותו----- הקיץ.

ורביט ושונים הם גילוייו : -

- הברכה שפתחה שעריה בפנינו לפני מספר ימים.

- הילדים המתרוצצים בוגלים מסונדלות.

- שפע הנמלים והחרקים למיניהם המוצאים מפלט מהחום בבתינו.

- וכמובן - אותן עלמות כבודות הסובבות להן על רגל אחת
ומתיזות את לשדן לכל עבר ----- הממטרות.

ה ר ר ה מ מ ט ר ה

רוח קילוח בצינור

צינורות עורקי הנגב.

זה דרכו של המזמור -

מן הברז אל הרגב.

יעלו מימי תהום

משאבה אומרת: לחם !

נגב, נגב מה מיום ?

נגב, ממטרות עליך !

סָבִי, סָבִי, ממטרה, הי !

סָבִי, סָבִי ממטרה

לפזר פנינ־ אורה,

טבי והתיזי מים !

עץ יריע בשדרה

אדמה תתן פריה

באיך גשם משמים.

21 במאי 1982
כ"ח באייר תשמ"ב
מספר 767

כפר-הנשיא

[Handwritten signature]

מה נשאל?

** בליל שבת האחרון נערך ערב חברתי לכבוד הזוג הטרי - רותי ודורון כהן שהתחתנו בל"ג בעומר. הערב היה, לכל הדעות, נחמד ומוצלח.

** נבצר ממלקט פרורי חדשות זה, מלהנות מהמסיבה כי לו ולעוד עשרים ואחד חברים היו כרטיסי מנוי לקונצרט בעין גב. לאור מצב החתונות הרשומות - מי שיקנה כרטיס מנוי כלשהו בשנה הבאה יעשה זאת רק אחרי שהתייעץ עם מגיד עתידות ועשה כמה חישובים במחשב האלקטרוני. אולי כדאי למזכירות לבקש ממארגני המופעים והקונצרטים באזורנו לתאם אתנו לפני שיזמינו להקה או תזמורת.

** בשעת כתיבת שורות אלו לא ידוע על עוד זוגות שבקשו להצטרף לתור הארוך, אבל הנאהבים לא מתחשבים בעתונאים או בעלונים....

** התזמורת המקומית נפגשה בפעם השנייה השבוע. ההתלהבות מחפה על הזיופים. המנצח הוא עולה מברית המועצות ששמו וולרי. הוא מסוגל להתאים לכל כלי תווים ביצירות שהורגים. על כן אם מישהו יודע לנגן על אוד או חליל-אף בורנזי, הוא מוזמן להצטרף.

** ביום ד' מובטח לנו ערב מועדון זמר משלנו לכבוד יום ירושלים. בואו, התכבדו ושירו שירים יפים.

** היתה שיחה ערה בשבת האחרונה, במסגרת השיחות של צהרי יום שבת. התכנסנו ארבעים חברים ובנים לשוחח על הנושא "החיל, הפקודה והמצפון". חבל שלא נכח אף אחד מכתה י"ב ורק אחד מי"א. אולי הברכה והגופות החשופות של האולפניסטיות החדשות הסיחו את דעתם.

** ואם באולפניסטיות מדובר - יש שמועה שכמה בנד משק רוצים להשתתף בקורס בזק לצרפתית מדוברת. איך אומרים בצרפתית מדוברת: "יש לי אוסף מעניין של בולים בחדר שלי שבטח הרצי לראות..."?

** ענת ודוד (שלופה) חזרו לאנגליה אחרי ביקור מולדת. הם מבטיחים שיבוא יום ו.....

** קבוצת הטניס העומדת בראש ליגה ג', באזור הצפון נצחה קבוצה מנצרת. ג'ף שהתמודד עם רקטה מס' 1 שלהם - ילד בן 11½! - אומר שאם לא יתחילו ילדי המשק להתייחס לטניס ברצינות, לא תהיה לנו קבוצה, כי בני ה-11 האלה יביסו את גבורינו העייפים בעוד שנה-שנתיים. חבר'ה, וותרו על הסטריאו שרציתם לבר-מצווה, זה ממילא יקלקל לכם את האזניים - ובקשו רקטה טובה.

** גליה, אברי ודורי יצאו לסמינר חוזרי צבא באפעל השבוע. נקווה שידווחו על מה שעשו.

** החדשה הפיקנטית של השבוע: אודי וגנר הלך לחנות ההלבשה לקנות איזה בגד ומצא את הכל סגור וחשור. נפגש עם מריון ושאל אותה "החנות להלבשה לא צריכה להיות פתוחה הערב?" היא ענתה לו: "בודאי, אבל החנות נמצאת למטה במרכזית ולא כאן במחסן הבגדים! אתה לא יודע?" תמה אודי ואמר: "מתי זה קרה ומדוע לא ספר לי?"

** לנוקי, לאמא של לילה, לאסתר ויטהם, לבטי דוארי החלמה מהירה.

** מי אומר שאין מה לשמוע? שמע: א ר י ק.

הודעה לילדים

י מ י ה ו ל ד ת * * * * * י מ י ה ו ל ד ת * * * * *

29.5 -

יגאל בן-חיים
נדב עמית

27.5 חנה פרנקלין

גלי פרנקלין
שרה קורנבליט
גבי פוטש
ג'ק לוי
שרי בן-חיים

28.5

אסף מסר
אורן קולינס
צביה פוטש
ששון מרקוסון

23.5 חנה מסר

ארווין קנטור

24.5 אילן כהן

25.5 אלף דוברינר
יוסי כץ

26.5 אפרת אלמן

גלית אלמן
איל כץ

י ר מ נ י ש ו א י ר * * * * *

23.5 פנינה ומופטי ליפשיץ
גוסטי וג'ו ריפקינד

26.5 סטפני ושארל ריפקינד
סילביה ויוסי ליפא

27.5 ג'ניס ויורם בן-חיים

הודעות

ט ר מ פ

אביטל ובת שבע מבקשות מכל מי
שנוסעים לבית החולים בצפת, ברכב
מהמשק לביקור חולים או במרפאות -
להודיע לנו בבית הספר לאחיות, אם
יש מקום פנוי במכונית.
מאד נשמח לקבל טרמפ הביתה אתכם.

הרבה תודה מראש.

(אפשר להודיע בהגיעכם לבית החולים).

תורים לרופאים מקצועיים

מטפלות, הורים וכל מי שמתכנן פעילות
עם הילדים בגילים השונים -
הודיעו בבקשה לנטע במרפאה על האריכי
טולים ופעילויות שתאריכיהם ידועים,
על מנת למנוע ביטול תורים שכבר
התקבלו, וכדי שלא יצטרכו להמתין זמן
רב לתאריך חדש.

תודה, נ ט ע.

ב ר כ ו ת לאורי שובל בקבלו
את דרגת הרב-סרן (ע"י מקבל ההודעה
- יוחנן).
מי יתן ותגשא את הדרגה בעתות שלום.

מצוות כיבוש אש!

אנחנו שוב עומדים על סף עונת השריפות. וברצוננו להזכירכם כמה נקודות חשובות, והן:

בהשמע האזהרה או הודעה דרך מערכת הכריזה יש -

(א) ללבוש לבוש שמכסה את הגוף, כולל נעליים חזקות.

(ב) להתייזב ברחבה לשם קבלת תוראות והסעה למקום הדליקה. אמצעי ההסעה הרצויים הם - עגלות נגררות ע"י טרקטורים ולא טנדרים או מכוניות.

(ג) לפעול לפי ההוראות של הממונים על הכיבוי - איזק פ', טומי ע', ברוס ו', ג'רמי ג' ואמנון ה'.

המגיעים באיחור לרחבה מתבקשים להכין מיס ולהסיע אותם לאתר השריפה.

נ.ב. - בקשה חשובה - אם מתכננים פעולה לחיסול עשבים וכד', או חומרי פסולת כלשהם ע"י שריפה, לתאם זאת מראש. עם אלן.

תודה מראש עבור שיתוף הפעולה. ובהצלחה,
צוות כיבוי אש.

** ** *

מקום אחר

הצגת התיאטרון הקאמרי: "מקום אחר" (עפ"י ספרו של עמוס עוז), תתקיים באולם אדלת השחר ביום שני, 7.6.82, וביום שלישי, 8.6.82.

ההצגה זכתה לביקורות חיוביות.

** ** *

חג שבועות

כמו בשנה שעברה נחגוג את יום חג השבועות בחיק הטבע, בתל-רומן, בין עצי האקליפטוס הנאים - מול הרי נפתלי.

המקום יהיה שונה במקצת. בחרנו מקום יותר נוח לכולם, ואני מקווה שגם יותר מסודר. החגיגה ותחיל בתכנית על במה ובהמשך פיקניק - ארוחת ערב שתוגש ע"י רוב ענפי המשק.

לא יהיה קציר חיטים השנה. בגלל עצירת הגשמים בתחילת העונה אין לנו חיטה השנה - וחבל.

הצלחת החגיגה תלויה בהרבה בחברי הענפים. צוות חג השבועות עסוק כבר מהשבוע שעבר בהדברות עם החברים בענפי המשק בעניין סידור דוכנים נאים ומקושטים יפה, דבר שמאוד יוסיף להצלחת החג. יש צורך בקצת מחשבה ורצון טוב ולא לחכות לרגע האחרון.

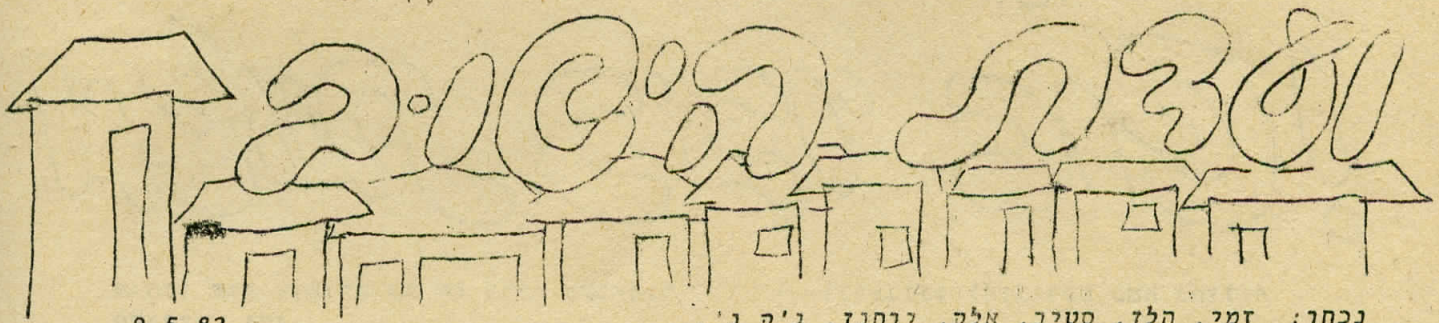
השנה אנו רוצים לצאת למקום החגיגה בתהלוכה, עם תזמורת, רקדנים ושירה ומצב רוח מרומם.

רצוי להתלבש בבגדים חגיגיים ועל ראשי הילדים זרי פרחים. יהיה סידור רכב למתקשים בהליכה.

יש להביא שמיכות לפיקניק וכדאי להביא סוודר במקרה שידעשה קריר בערב.

אנו מאחלים לכולנו חג - שמח ומוצלח,

צוות החג.

9.5.82

נכחו: זמי, הלן, סטיב, אלק, יוחנן, ג'ק נ',

מקום זמני להקרנת הסרט בקיץ.

על חדשא מול בית הטרנספורמטור. דרושים שינויים קלים בלבד בתאורת הרחוב מסביב. במידה ויש התנגדות מהדיירים באזור או מצב הרוחות בקיץ לא יאפשר הקרנת הסרטים שם, יהיה צורך לחפש מקום אלטרנטיבי להקרנת הסרט. חברים שיש להם הצעות מתבקשים לפנות לאחד מחברי הועדה בנדון.

נוי - אספקת חומרים שונים

לאור הלחץ הגדול על ענף הנוי, הוצע שג'ק נ' ירכז את אספקת החומרים הדרושים לחברים עבור הגינות הפרטיות שלהם. מדובר על הקמת צריפון קטן באזור הנגריה. משם ניתן יהיה לחלק צינורות השקיה, ממטרות, זבלים שונים. ג'ק ידאג לאחזקה תקינה של כל המכשחות השכונתיות.

מגרש חניה ע"י הפרויקט הישן

אחרי הורדת המחסן של טולל בונה, הוחלט להכשיר את השטח הזה למגרש חניה עבור אזור הפרויקט. בשלב ראשון הוחלט לכסות את השטח בשכבת כורכר.

צריף אסבסט

הוחלט להעביר את צריף האסבסט מהמקום הנוכחי ולהעמידו בשטח בין האולפן ובתי-הקוביות של המתנדבים.

נוי - אזור שכונת עשור

הוחלט: להמליץ על תכנון מחדש של כל האזור, כולל תכנון של כל תשתית צנרת המים וטלפון, דרכים, שבילים, ודרכי ניקוז.

ספסלים

הוחלט להוסיף עוד כמה ספסלים לישיבה בכמה מקומות במחנה.

שילוט שכונות וסימון בתי

התקיים דיון ראשון בנדון.

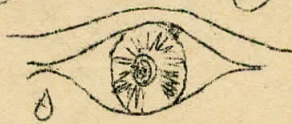
כביש הגישה בין המפעל וחדר האוכל

נידונו הצעות שונות של חברים בכדי למנוע תאונות לאורך קטע הכביש הזה, כמו מראות ופסי הפרדה והורדת עצים.

הוחלט להמשיך בדיון בנושא חשוב זה, ובינתיים לפנות להנהלת המפעל ולדרוש ביצוע ההחלטה של שביל הליכה עבור עובדי המפעל מחדר האוכל למפעל.

רשם: ז מ י.

מצרים-במבט עני.

הנסיעה באגד והחזרה באוטובוס של חברת "איסט-דלתה" המצרית השתפרו מאד לעומת תלואות הדרך בביקור הראשון. עדן אין זה תענוג גדול להטלטל 10 עד 12 שעות על כבישים משובשים, ולהמתין שעות עד שהנוסע האחרון משלם בחריקת שיניים את המכס על המציאות שהביא מארץ הנילוס.

כמו בביקור הקודם, מלווה אותי גם הפעם הרגשה של אושר על עצם האפשרות לשהות בארץ זו. שוב מפתיעה האווירה הכללית החמימה, היחס הידידותי הטבעי שבין אדם לאדם, בחוסר המוחלט של עוינות כלשהי. ואם אתה חושף את עצמך כישראלי, אתה זוכה ללחיצת יד נוספת ולברכת "ברוך הבא"!

נסענו מרחקים ארוכים מערבה ומזרחה מקהיר. בדלתה של הנילוס ולאורך התעלות המובילות את מימיו עד לתעלת סואץ, הכל ירוק, אם כי רוב החקלאות ממש ארכאית. אין כל "שטח הפקר" בון הירוק והמדבר. במקום שנגמרים המים, מתחילה השממה, וזו מהווה 96 אחוזים משטחה של מצרים.

בארבעת האחוזים הירוקים מצטופפים קרוב ל-50 מיליון תושבים. כל 24 שעות נוספים בה 1,000. מחנק, לכלוך, עוני, תנועה סואנת ורועשת ללא הפוגה, תנאים סניטריים מחרידים - ובכל זאת אדיבות ונועם הליכות הם מסימניה הבולטים של עיר ענקית זאת.

פערים תהומיים. רוב האוכלוסיה עניים מרודים. המשכורות בדרך כלל מגוחכות בהשוואה לעולם המערבי או לארץ.

אך שכבה דקה של פריצים ומכובדים חיים בעושר ובמותרות, נוסעים במרצדס, מעסיקים משרתים בבתי הפאר שלהם ומעבידים אריסים בחוותיהם. המושג של חברה שוויונית איננו נתפס כדבר שיכול להיות במציאות.

מדים בכל מקום. כנראה שלטון מוהלט של הצבא והמשטרה. ולצד כל זה, אווירה של פעילות סוערת, עשייה, בניה, פיתוח, אמביציה, לחדש, להתחדש, לקפוץ ישר אל המודרני והחדשני ביותר. לפחות ארבע ערים חדשות נבנות בעת ובעונה אחת. מתבצעים פרויקטים עצומים בכל התחומים: בניה, תעשייה, תיירות, וכמובן חקלאות.

מתקבל הרושם שהעולם שלנו מחזר על פתחה של מצרים על מנת לסייע לה.

ישראלים רבים נוסעים למצרים, מי לטיול ומי לעסקים. רבים מהם חברי קבוצים, וגם הם מטיילים או שליחי מפעלים תעשייתיים.

הקיבוץ, מפריח השממה, משחרר האדם, הקיבוץ כתנועה חברתית וככוח פוליטי, אינו נשמע ואינו נראה בשטח.

יצחק ג'

[A large, stylized, wavy signature line spanning across the bottom of the text area.]

נדליק נר לזכרו של:
אריה דביר - ה' בסיון

נדליק נר לזכרה של:
פרידה ריש - ב' בסיון

ביתנו לבן עמרם

לבתי בנים

אני יודע שכל אחד זקוק לשינה בשבת ושנמאס לשוחח על כל הדברים הנדושים. אני יודע ובכל זאת נדהם שרק ששה-שבעה חברים, וותיקים באו לשמוע מה שחושבים בניהם ובני חבריהם על השאלות הקשות שמטרידות את חיילינו בסדיר ובמילואים בימים אלה.

האם כל הספורים הם בדורות של אמצעי התקשורת?

האם נתנו לבנים חינוך כזה שמורה להם בבהירות מהו ערך נצחי, מהי חובה מוסרית, איך עליהם להתייחס לערבי שמבקש בהם בשנאה שלא מבדילה בין יהודי תומך הליכוד או יהודי תומך המערך?

איך ברצוני לנסות לצטט את כל הדברים המעמיקים והקפיים, הנבוכים וחסרי התשובות המלאות שנאמרו בשבת. אבל אסור לעבור לסדר היום מבלי להזכיר לפחות מעט ממה שנאמר ולהסיק מסקנה אחת או שתיים.

- לא רק עכשיו, אלא, גם בתקופת שלטון המערך היו פגיעות ברוטליות בתושבים הערביים.

- כשנמצאת חוליה קטנה של חיילים בקסבה של שכס ומאות ילדים, נערים או אפילו נערות מגיחים מן הסמטאות ומתחילים להמטיר אבנים וחצאי מרצפות, גם מן הגגות הסמוכים, על החוליה, אין לר מנוס, אלא לפתוח באש.

- הבעיה היא, שאנחנו, נגד רצונינו, נמצאים בשטחים ככובשים. לכן, כל מה שאנחנו עושים הוא בבחינת מעשה מגונה בעיני הערבים.

- המעשה של גדי אלגזי, שסרב לשרת בשטחים, מאוד חיובי בעיני. אני מעריץ אותו, והייתי רוצה, לו זה היה ניתן, לעשות כמותו.

- מה שגדי אלגזי עשה הוא פשע, והיה צריך לקבל עונש כפושע. אם המדינה לא החליטה לצאת מן השטחים, לא על כל אחד להחליט איפה שהוא, כן או לא ישרת. זה בלגן.

- אני חושב שבעצם הצטרפתי ללכת להיות קצין, כי כמו שאמרו כאן - לא הפקודה קובעת, אלא - מי שנותן אותה. אם הקצין הגון פיקודיו יעשו כמונו.

- יש שני קווי פעולה: לחתום על המכתב של חברי קבוץ כברי ששרתו במילואים; או להצטרף להפגנות "שלום עכשיו".

המסקנה שלי היא שועדת הבנים חייבת למנות חבר שימש כתרובת לחיילים. הוא ישום תלונות, יברר במה מדובר, אם כדאי לפנות ליועץ משפטי, או אם רצוי להגיש תלונה לקצין הקבילות של צה"ל. מעל הכל הקבוץ חייב לשמש גב למי שנמצא בצבא.

להיות גב זה אומר לפעמים לומר על השינה בשבת ולבוא לשמוע את מה שהם אומרים.

א ר י ק.

מערכת: עדנה, ארמק, צילה ודליה.

הדפיסה: ציונה.

עיסרה: עפרה.

הגיהה: אסתי.

שכפלה: רות ר'.

חיברו: דליה ואודי.

ימיו של מלואימניק

3:30 בבוקר האחרון שלי במילואים. האויר עומד, היתושים משגעים, אני מזיע בשק שינה. הלילה כבר אבוד. אני קם ומחליט לרשום קצת ממה שעבר עלי החודש. כשהגענו לנפח להתחיל 33 יום מילואים, ציפיתי ששוב אני הולך לעבוד עם תחמושת כמו תמיד. אבל הרס"ר חיפש אצלנו מתנדב שישאר בנפח וישרת בתור נהג, ומשום מה מצאתי את ידי באויר. שובצתם כנהג של שני קצינים, כשאחד מהם הפסיכולוג של האוגדה. תנאי השרות היו ממש נוחים. תפקידי "להיות זמין" לשני הקצינים, כשלשניהם יש רכב וגם רשיון, "להמצא במשרד במקרה שצריכים אותך". חיכתה לי במשרד, שהפך גם לחדר שלי, פקידת הפסיכולוג - גבוהה ונעימה, לא אחרת מדנה כהן! פלוס גדול של המילואימניק היתה ההזדמנות להכיר את דניה יותר טוב.

נכנסתי מהר לשגרה של 15 שעות ביום בחדר כ"נהג זמין", כשעבדתי כשעה-שעתיים ביום. יתר הזמן קראתי ספר אחרי ספר וכתבתי הרבה מכתבים. כל ערב יצאתי לשבילי הטנקים או לציר הנפט ורצתי לתוך השקיעה כשצמיחתה הפורחת של רמת הגולן נכנעת בקצב מדהים לצהוב הרדוס של הקיץ.

תוך מספר ימים התרגלתי לעולם הצבא שוב! הצינוק, שלוש פעמים ביום, על האוכל, השמות הצבאיים שלי, או צעקה סופר-גברית של "הי מילואימניק!" כשמישהו רצה את תשומת לבי, או הדקלום של "פקיואב" (מלה אחת), כשרושמים על עוד טרפס שאכן מלאתי מים במצברים של הרנו או שמשכתי 4 ברגים מהאפסנאות...

במשך החודש, מה שחודר אלי כמו הצריחה של שיירת מוביל הטנקים, זו המודעות למהות הדבר הזה שנקרא צבא. זהו ביטוי שלתוכו זורמת הקצפת של החברה הישראלית. האינטליגנציה והכח העצום של הנוער המתבגר בצד האנושי, ומהצד החמרי הוון, הוון של כסף ומשאבים הנלקחים מהכלכלה הלאומית הצולעת.

והכל זורם כמו צינור השקיעה שאיזה טרקטוריסט שיכור דפק ושאף אחד לא יודע איפה הכרז הראשי שיכול לסגור אותו, והשדה מוצף מים והשתילים גוססים.

הצבא הוא אוסף של אלפי אנשים שמעסיקים את עצמם בהכנות מתמידות לקראת ארוע שאף אחד לא רוצה להשתתף בו.

מה שעצוב באמת, היא העובדה שמרוב הכנות, כווננויות עולות ויורדות, העברת ציוד לקו העימות והחזרתו למחנה, מכל המתח הזה, חלק מהאנשים שכחו מהו הדבר האיום שלקראתו מתכוונים, והם שואפים לזה שבאמת מהיה "הזדמנות" להלחם כבר.

באפסנאות כשמשכנו את חליפות השכפ"ץ, ראיתי עונג, ממש אושר בפניו של רס"ר אחד, כשהוא ממלמל לעצמו, "אה, סוף סוף! חיכיתי ארבע שנים לרגע הזה..."

וכל זה מלווה בשנאת הערבים שמאשרת ללא צל של ספק את טענתם של הקצינים שדיברו בטלויזיה על מה שקורה בשטחים.

"ערבוש" הוא "אדיביקט", זבוב, לכלוך, כלב..."

האנושיות שלנו רועדת, נשברת על הסלעים של שבועות, חודשים, שנים של חשש ופחד.

"נימוקים" לשנאה זו נוזלים החוצה כהצדקות צולעות: נסעתי דרך אחד הכפרים וטרמפיסט פנה לחברו: "ראית את הוילות האלה? והם עוד בוכים..."

בשיחה עם חיילת רגישה אחת, מה שכאב לה באירועים בכפרים הדרוזיים, לא היה הסבל שגרמנו להם, אלא, זאת שעלו יהודים להפגין הזדהות איתם. "אולי מה שעשינו שם לא היה בסדר".

היא אדמרת, "אבל לא צריך להפגין אצלם ובפני עיתונות העולם שאנו מזדהים איתם.

יהודים רוצים להפגין? ... שיסעו לירושלים!"

רדימוי שעלה בראשי: יש פצע עמוק ומסוכן והיא מוטרדת שיראו את התחבושת מלאת דם ומוגלה, ולא שנדאג לטיפול בפצע עצמו.

...../.....

אינני יכול להמנע מלהסתכל על הנזק הנפשי שעושה השרות הבלתי נמנע בצה"ל.
בנים לומדים להשמע, ולהראות כגברים אמיצים - לפתח תדמית של בחור שלא מפחד אף פעם,
שלא חושש או מתלבט בתוך עצמו, וגם לא מטפח אחרים. בנות לומדות לנטרל את הפוטנציאל
שלהן, להסתפק בהכנת כוסות קפה והדפסת מכתבים בחמישה עותקים, להרים טלפונים ולשבת
לשבת, ללא תעסוקה, עד שמפקדיהן ירצו עוד פעם לשתות.

מהכל, אני מתרשם מהבדידות הנוראית שתוקפת את החיילים הצעירים, למרות הרעש, למרות האשליה של "יחד".

שלשום הסעתי את הפסיכולוג לגדוד טנקים אחד. בזמן שהוא היה עסוק, ביקשתי ממפקד הטנק הצעיר לעשות לי סיור בתוך הצנטריון שלו. התמלאתי הערכה על התפקיד הקשה שלו. כששאלתי על הצד של יחסי צוות, הוא סיפר על סכסוכים וקשיים בין אנשי הצוות, ועל חוסר האונים שלו מול בעיות אנוש. מפקדיו מדקלמים להם כל הזמן הטפות כמו: "אט לא תהיה תלוי בחבר שלך, תהיה תלוי על ידו!" אך הם לא מדריכים אותם במיומנויות הנחוצות להם כדי להתמודד עם הבעיות.

השיחה עם מפקד הטנק הפכה להיות לי כקוץ בתחת.
 כבר כמה פעמים ניסיתי לעבור במילואים לעבודה מקצועית, עבודה שתאפשר לי לתרום משהו
 בתחום האנושי - ארגוני. כל פעם דחו את הפניה, אבל - שוחחתי עם הבוס שלי והפעם זה
 ידלך, כנראה.

בעצם, אפשר לראות את הצבא כשדה אימונים לחיים. אנשים צעירים לומדים להתמודד עם החיים בצבא, בתקופה בין תיכונן לבין הכניסה לחיי אזרחות. אבל התוכן של חיי הצבא משפיע חזק ומגביל את אפשרויות הלמידה.

המטרה העיקרית של הצבא היא להתגונן ולתקוף, להרוג טוב, ואם לא הורגים טוב, אז נהרגים. באוירה של מלחמת קיום, לימוד לקראת חיי בגרות חייב להיות חנוק ומעוות.

בלתי נמנע ככה זה???

השריפות שנדלקו כתוצאה מאימוני התותחנים מאתמול, בערו כל הלילה מחוץ לגדר התייל.
מהר מאוד הצהוב הדרוס של השדות נכנע לשחור המת שלאחר השריפה. השריפות נראות יפה
בלילה - מהקיבוץ, אך כאן - זה שחור ומדכא.

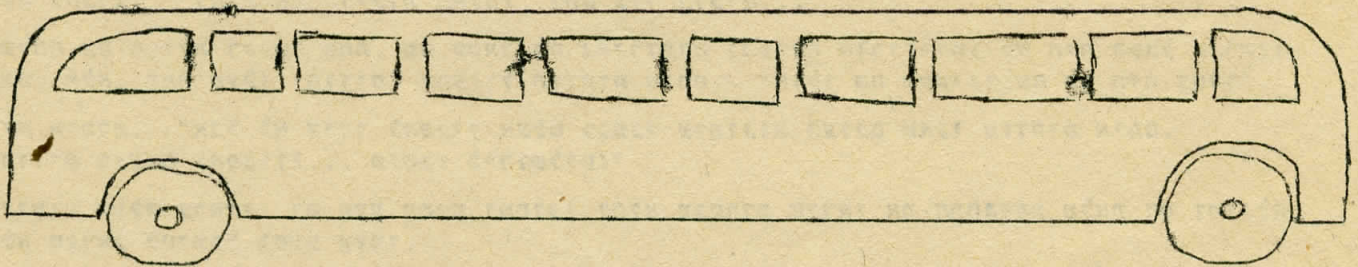
אני יודע שגרעניץ העשבים מהאביב פזורים שם מתחת לאפר, ובחורף הבא שוב יפרח הגולף. השמש זורחת, ולמטה בשטח הטניסטים כבר התחילו להתאמן. הצפורים מצפצפות על הבומים.

בוקר אחרון של מילואים. הביתה, הביתה.

פ. 77 א

בוקר אחרון של מילואים. הביתה, הביתה.
17 באב פק.

כרטיסי "אגד" - כל החיילים שיש להם כרטיסי חייל של השתמשו בהם מתבקשים להחזירם במוצאי שבת.

Parents' Page

21.5.82

Last Friday we had a pleasant evening celebrating, belatedly, the wedding of Doron and Ruthi. Those who went to the concert in Ein Gev missed the party, and it seems that in view of the forthcoming events calendar in Kfar Hanassi, people should be very careful before they take out subscription tickets to concerts or plays!

The local orchestra had another (classical) jam-session this week, their enthusiasm making up for the occasional wrong note. The conductor is a new immigrant from Russian, named Valery, who is capable of writing arrangements for any instrument, so anyone with an exotic oud or Bornesian Nosepipe in his attic need not feel shy about joining.

We hear a rumour that all the bnei meshek have a sudden urge to learn French, since the new ulpan arrived, starting with sentences like "How would you like to come up to my place and see my stamp collection....."

Anat and Shluffa (Erenberg) spent a short visit here, and say that the day will soon come when.....

Our tennis team beat Nazereth this week (still top of the league!) in an interesting match; their No. 1 is a boy of 11, and Jeff, who played him, says if our kids don't start playing now, we'll be out of the league altogether soon, because our mature players (average age 38) won't stand a chance against these junior champions in a another year or two. So how about it kids?

Get-well wishes to Nocky, Ray Glass, Esther Witham and Betty Doari.

Mazal Tov to Irene and Nocky, and family on the occasion of Talya's wedding next Tuesday.

Shabat Shalom.

SHAVUOT

This year, unfortunately, because of the dry winter, we have no wheat to cut, so the traditional scything will not take place.

However, we still have Shavuot to celebrate, with a colourful procession down to Tel Roman, where there will be a picnic among the eucalyptus trees. Transport will be provided for those who want it.

Please bring blankets or folding chairs to sit on, and you will probably need a sweater - it is quite windy out there!

M A Z A L T O V

23.5	Chana Maser Irwin Kantor	27.5	Chana Franklin Gali Franklin Sara Kornblitt Gaby Potash Jack Levy Sari Ben Haim
24.5	Ilan Cohen		
25.5	Alf Dobriner Yossi Katz		
26.5	Efrat Ellman Galit Ellman Eyal Katz	28.5	Asaf Maser Oran Collins Tsivia Potash Sasson Marcuson
		29.5	Yigal Ben Haim Nadav Amit
23.5	Pnina & Mufti Lifschitz Gusti & Joe Rifkind		
26.5	Stephanie & Shauli Rifkind Sylvia & Yossi Lipa		
27.5	Janice & Yoran Ben Haim		

S T O P P R E S S ! ! !

Congratulations to Uri Shuval on being promoted to the rank of MAJOR.